ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 230

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Δημοσίων ὑπαλλήλων.. 1
Περὶ προμηθείας αὐτοκινήτου καινουργοῦς ἐπ' ἀνταλλαγῇ μεταχειρισμένου τοιούτου ὁμοίου τύπου..... 2

Διατάγματα

Περὶ αὐξήσεως τιμῆς εἰσιτηρίων τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων Καλαμῶν..... 3
Περὶ καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος Ἐπιθεωρητοῦ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας..... 4
Περὶ καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος Ἐπιθεωρητοῦ Ἱππικοῦ.. 5
Περὶ ἀκυρώσεως Διατάγματος ἀνταλλαγῆς Πολεμικοῦ Σταυροῦ α' τάξεως διὰ ταξιάρχου ἀριστείου ἀνδρείας..... 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν ὥθησιν ἰδεῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς ἐπεξέτεινε διαρκῶς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς του. Κυρίως ὅμως ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀνωμάλων οἰκονομικῶν συνθηκῶν ὁ κύκλος οὗτος τῆς δράσεως τοῦ Κράτους ἔγινεν ἀκόμη εὐρύτερος. Ἡ ἐπιτυχὴς ὅμως δρᾶσις του καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ του εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐξαρτῶνται κατὰ μέγιστον μέρος ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων διὰ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀνέκαθεν γενικῶς ἀνεγνωρίζετο. Ἐν τούτοις τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατὰ τὴν διάρκειαν ἐλευθέρου δημοσίου βίου ἑνὸς σχεδὸν αἰῶνος ἐλάχιστα ἐφρόντισε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κράτους ὡς διοικήσεως δὲν εἶνε καθόλου ἱκανοποιητικός. Ἀλλ' ὅσον λυπηρὸς καὶ ἂν εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος τοῦ παρελθόντος εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν καλῶν ἐλπίδων διὰ τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον, ἀναγνωρίζοντες ποῖα ἀκριβῶς εἶνε τὰ λάθη τὰ ἐπιφέροντα τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ἀποφύγωμεν τὴν ἐπανάληψίν των. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς σημερινῆς προσπαθείας πρὸς ὀργάνωσιν Κράτους στιβαροῦ καὶ πειθαρχουμένου ἐπέστη φρονοῦμεν ἡ στιγμὴ ἡ πολλάκις παρακαμπτομένη, ἴσως ἐκ φόβου ὁμολογίας παραλείψεων, καθ' ἣν ἡ ἀνάγκη μᾶς πιέζει νὰ μελετήσωμεν τὰ δεδομένα καὶ τὰ ἱστορικὰ διὰ να κάμωμεν ὅ,τι παρελείφθη μέχρι σήμερον.

Αἱ ἀτέλειαι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κράτους ὡς διοικήσεως εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξηγηθοῦν κατὰ δύο τρόπους ἢ ὡς παθολογικαὶ ἐκδηλώσεις ὀφειλόμεναι εἰς τὴν κατάστασιν καὶ ποιότητα τοῦ ὑπαλληλικοῦ σώματος καθ' αὐτὸ λαμβανομένου ἢ εἰς παρεμπόδισιν τῆς δυνατῆς καλῆς λειτουργίας του ὀφειλομένην εἰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Κράτος, ὡς ὠργανωμένη ὁλότης, καὶ τὰ ὄργανά του δὲν εἶνε εὔκολον νὰ εἶναι διάφορα ἀπὸ τὴν ὁλότητα θὰ ἦτο ἴσως λογικὸν νὰ μὴ ζητῇ τις ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐν μέσῳ τῆς μεταπολεμικῆς ἀτμοσφαίρας, ἡ ὁποία εἶνε πλήρης ἠθικῆς ἀσταθείας καὶ πνεύματος εὐκόλου πλουτισμοῦ καὶ τυχοδιωκτισμοῦ νὰ ὑπερβαίνουν τὴν μέσην ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ συνόλου. Ἀπ' ἐναντίας χωρὶς νὰ εἶναί τις ὑπερβολικὸς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἀπαίτησις τοῦ Κράτους ζητοῦντος τὴν ἀκαμπτον καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῶν σημερινῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ἀμείβονται τόσον κακῶς ὥστε νὰ ὑποβάλλωνται καθημερινῶς εἰς παντοειδεῖς πραγματικὰς στερήσεις στοιχειωδῶς ἀναγκαίων πραγμάτων καὶ οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν σχεδὸν συνεχῶς ὑπὸ τὴν ἀβεβαιότητα περὶ τῆς αὔριον, εἶνε ἀπαίτησις ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ὑπερχρεώσεως νὰ γίνωνται ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἥρωες ἢ μάρτυρες. Καὶ ἡ ἀπαίτησις αὕτη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ἀπὸ τὴν πρακτικὴν ἀντίληψιν τοὐλάχιστον ὑπερβολική.

Παρ' ὅλα ταῦτα ἂν ἐξαιρέσωμεν ἐλαχίστας μεμονωμένας καὶ ἀνθρωπίνως ἀναποφεύκτους ἀδυναμίας καὶ μικρότητας, δυνάμεθα γενικῶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν, καὶ τοῦτο μεθ' ὑπερηφανείας πράττει ὁ ὑπογράφων, ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ὑπάλληλοι ἐν μέσῳ πολλαπλῶν στερήσεων καὶ ἐναντιοτήτων ἔχουν λαμπρὸν αἴσθημα ἠθικῆς σταθερότητος καὶ σπάνιον ἔνστικτον ἐξυπηρετήσεως τῶν κοινῶν σκοπῶν.

Οὕτω δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν εὐκόλως ἐναντίον τῶν ὑπαλλήλων ὡς ὑλικοῦ. Τοῦ καλοῦ ὅμως τούτου ὑλικοῦ οὐδέποτε σχεδὸν ἔγινεν ἐκμετάλλευσις τοιαύτη ὥστε νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν τὸ μέγιστον τῆς δυνατῆς ἀποδόσεώς του. Ἀπ' ἐναντίας δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἔγινε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀχρηστευθῇ. Οὐδέποτε ἔλαβον παρὰ τοῦ Κράτους τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐξετίμησαν δεόντως τὸ ὑπαλληλικὸν πρόβλημα. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ δημόσιος ὑπάλληλος παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του ὡς ἀσκῶν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, μόνον δι' ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας ἦτο δυνατὴ ἡ προσέλευσις τῶν ἱκανοτέρων στοιχείων. Οὕτω καὶἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν σημερινῶν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν συνθηκῶν, δὲν ἐπιμένομεν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν σημασίαν του, τὸ Κράτος ἐζήτησε περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἀντιπαρέσχε. Καὶ ὅμως εἶνε λογικὸν τὸ ποιὸν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς παρ' αὐτῶν παρεχομένης ὑπηρεσίας νὰ σχετίζεται κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὴν παρεχομένην ἀντιμισθίαν, καὶ ἡ πίστις καὶ ἀφοσίωσις τῶν ὑπαλλήλων νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν στοργὴν τοῦ Κράτους πρὸς αὐτούς.

Ἀλλὰ καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἠθικὰ στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος δημοσίου ὑπαλλήλου ἔδωσαν διάφορον λύσιν τῆς ἀναμενομένης. Μέχρι πρὸ ἐλαχίστου, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν

τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, ἤτο τοῦ συρμοῦ, διότι καὶ αἱ γενικαὶ ἰδέαι γίνονται τοῦ συρμοῦ ἢ παρέρχονται, νὰ νομίζηται ὅτι τὰ ἄμεσα ὑλικὰ συμφέροντα εἶναι ἄκαμπτα, ἀπαιτητικὰ καὶ τὰ μόνα βαρύνοντα. Ἐν τούτοις ἡ ἀκαμψία των αὕτη εἶναι φαινομενική· ἂν δὲ παρακολουθήσωμεν δύο διαφόρους περιόδους τῆς τελευταίας ἡμῶν ὑπαλληλικῆς ἱστορίας, θὰ ἴδωμεν τὰ ἄμεσα ὑλικὰ συμφέροντα νὰ κάμπτωνται καὶ νὰ παραμελῶνται ἀπὸ καθαρῶς πνευματικὰ δημιουργήματα, ἀπὸ ἰδέας. Οὕτω μόνον ἰδεολογία ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν συμφερόντων καὶ ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὡς συγχρωνισμένου, ἀπετέλεσε φιλοτίμως, ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς τῶν ὑλικῶν ἀποδοχῶν, τὴν δύναμιν ἀναβλαστήσεως πρὸς ἄνθησιν περιόδου, τὴν ὁποίαν οἱ ὑπάλληλοι προσφέρουν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ τί δύνανται ν' ἀποδώσουν ὅταν εὕρουν τὴν ψυχικὴν γαλήνην ν' ἀσκήσουν τὰς χαρακτηριστικάς των ἱκανότητας, τὴν ἀσφαλῆ κρίσιν περὶ ὀρθοῦ, δικαίου καὶ σκοπίμου καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ χαρακτῆρος.

Καὶ πρὸς παραβολὴν πρὸς ἄλλας περιόδους προσφέρεται ἡ ἰδεώδης διὰ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν περίοδος ἀπὸ τοῦ 1913—1915 συμπίπτουσα οὐχὶ τυχαίως μὲ τὴν παροχὴν ἀσφαλίσεως τοῦ μέλλοντος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου διὰ τῆς θεσπίσεως τῆς μονιμότητος. Εἶναι προφανὴς ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον παίζει διὰ τὴν ἀπερίσπαστον φροντίδα τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος τοῦ ὑπαλλήλου ἡ ὕπαρξις τῆς βεβαιότητος ὅτι ἐφ' ὅσον ἐπαρκῆ εἰς τὰ καθήκοντά του θὰ διατηρηθῇ ἀνενόχλητος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον σήμερον λόγοι σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν εἰσέτι τὴν ἀναστολὴν τῆς μονιμότητος, εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρεθῇ τοὐλάχιστον οἰκονομικὴ ἀσφάλισις τῆς αὔριον, ἀναγκαία διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀπαραιτήτου ψυχικῆς γαλήνης, ἵνα οἱ ὑπάλληλοι ἀφοσιωθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμηθεῖσαι αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις, ἐξεπόνησαν τὸ συνυποβαλλόμενον σχέδιον Νιμοθ. Διατάγματος περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

Διὰ τοῦ Νομοθ. τούτου Διατάγματος, ὑποβληθέντος ἡμῖν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπευούσης τὰς ἐν Ἑλλάδι ὀργανώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, προβλέπεται ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ Ταμείου, στηριζομένου εἰς κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἀμέσως σήμερον ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς παρὰ ἐφ' ὅσον καὶ ὅταν ἡ κατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἤθελον τὸ ἐπιτρέψῃ. Δι' αὐτοῦ ἀσφαλίζεται πᾶς τακτικὸς δημόσιος ὑπάλληλος διὰ τὰς περιπτώσεις γήρατος, θανάτου, ἀνικανότητος λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς νόσου καὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ταμείου τούτου οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξασφαλίζονται ἐπαρκῶς κατὰ κινδύνου, τῆς ἀπροόπτου εὑρέσεως ἄνευ στοιχειωδῶν χρηματικῶν πόρων ἐν περιπτώσει ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ οὕτω ἐλπίζεται ἀφ' ἑνὸς νὰ παύσῃ ἡ διαρροὴ τῶν ὑγιῶν στοιχείων ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ εἰσέλθουν νέοι ὑπάλληλοι μορφωμένοι καὶ ἱκανοί, ἐφ' ὅσον οὗτοι θὰ εἶναι ἀρκετὰ ἠσφαλισμένοι κατὰ ἀπροόπτου διακοπῆς τῆς εὑρέσεως τῶν μέσων ζωῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος ἐγένοντο οἰκονομικαὶ μελέται, ὑπολογισθέντων λεπτομερῶς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1926—1927 καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξερχομένων ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κατὰ μέσον ὅρον. Πρὸς ἀπομάκρυνσιν δὲ παντὸς κινδύνου διασαλεύσεως τῆς οἰκονομικῆς βάσεως τοῦ Ταμείου, ἐτέθη διάταξις, δι' ἧς τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν ἑκάστου ἔτους δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν ἐσόδων τοῦ προηγουμένου. Ἐπίσης προβλέπεται ὁ σχηματισμὸς ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἐκ 200 ἑκατομμυρίων πρὸς κάλυψιν παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ὄχι μόνον θέλει προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἔγκρισιν τοῦ συνημμένου σχεδίου Ν. Διατάγματος, διαπνεομένη ἐκ τοῦ πόθου τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ Κρατικὸν οἰκοδόμημα, ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν φροντίδα αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων διὰ μιᾶς ἐτησίας Κρατικῆς συνεισφορᾶς, δεδομένου ὅτι καὶ εἰς ἄλλας παρεμφερεῖς περιπτώσεις, ἤτοι διὰ τὰ Ταμεῖα τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ὑπηρεσίας ΤΤ.Τ., τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρομικῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἄλλων Ταμείων συντάξεων, τὸ Κράτος εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἐπῆλθεν ἀρωγόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γ.Ε.Β.

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἵδρυσις. Ἕδρα. Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶνε ἡ παροχὴ ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος εἰς τοὺς ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποχωροῦντας ἢ ἀπολυομένους δημοσίους ὑπαλλήλους, συμφώνως πρὸς τὰς κατωτέρω διατάξεις.

Διοίκησις Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας (Ὑπηρεσία Κοινωνικῆς Πολιτικῆς) καὶ διοικεῖται ὑπὸ δεκαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

α') Ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου ἢ τινὸς τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ὡς Προέδρου.

β') Ἐξ ἑπτὰ ἑτέρων μελῶν λαμβανομένων προτάσει τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων: 1) Οἰκονομικῶν, 2) Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, 3) Δικαιοσύνης, 4) Συγκοινωνίας, 5) Ἐσωτερικῶν, 6) Παιδείας καὶ 7) Ἐξωτερικῶν.

γ') Ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων ὑποδεικνυομένων ὑπ' αὐτῶν εἰς διπλοῦν ἀριθμόν.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν τριετίαν.

Τὰ μέλη ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πράξει διορισμοῦ ὁριζομένων ἀναπληρωτῶν, ὑποδεικνυομένων καθ' ὅμοιον πρὸς τὰ τακτικὰ τρόπον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ· ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἔκδοσιν διαταγμάτων δέον νὰ παρίστανται τοὐλάχιστον ὀκτὼ μέλη.

Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἑκάστοτε ὁριζόμενος.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διοριζόμενα πρὸς ἀντικατάστασιν ἑτέρων μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των διανύουσιν ὁλόκληρον θητείαν.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου παρίστανται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου εἰσάγων τὰς διαφόρους ὑποθέσεις μετὰ ψήφου πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐλέγχου.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου δύναται νὰ ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ εἰσήγησις διαφόρων ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ὡρισμένων ἐγγράφων.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, κανονισθήσονται

αἱ λεπτομέρειαι τῆς Διοικήσεως ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 10 μεταλλικάς, δι' ἑκάστην συνεδρίασιν μὲ συντελεστὴν τὸν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριετίας τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τριμελῆ ἐντελεστικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ἣν ἐκχωρεῖ δι' ἀποφάσεώς του μέρος τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ δέον ἀπαραιτήτως νὰ μετέχῃ εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων.

Π ό ρ ο ι.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶνε:

α') Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Κράτους ὁριζομένη διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

β') Κράτησις ἐκ τοῦ μισθοῦ παντὸς τακτικοῦ Δημοσίου Πολιτικοῦ ὑπαλλήλου λαμβάνοντος κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. καὶ τῆς ὑπηρεσίας Ἀστυνομίας Πόλεων.

Οἱ κλητῆρες, καὶ τὸ κατώτατον ὑπηρετικὸν προσωπικὸν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κράτησιν ταύτην. Δύναται ὅμως νὰ ὑπαχθοῦν διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἡ κράτησις αὕτη ὁρίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς (τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μόνον μισθοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ εἰσηγητοῦ, (ἤτοι δραχ. 280 μηνιαίως), τέσσαρά ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 ο/ο) δὲ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου β' καὶ ἄνω, ὡς ἀναγράφεται αὕτη εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα κρατήσεων. Ἡ κράτησις αὕτη ὑπολογίζεται εἰς δραχ. χαρτίνας, ὁριζομένου τοῦ συντελεστοῦ ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸν συντελεστὴν τὸν ὁριζόμενον διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ Δ. Υ.

Δι' ὑπαλλήλους λαμβάνοντας μισθὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν ἡ κράτησις ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ μισθοῦ. Εἰς ὁμοίαν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας κράτησιν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων ὑπαλλήλων τεθέντες ἢ τιθέμενοι εἰς διαθεσιμότητα τοιοῦτοι.

Ἡ κράτησις αὕτη ἀναγράφεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων εἰς τὰς καταστάσεις μισθοῦ καὶ κρατεῖται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀποδιδομένη εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας δημ. ὑπαλλήλων συμφώνως πρὸς τὸ ἐκδοθησόμενον Διάταγμα, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργῶν, κανονίζον τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῆς ὡς ἄνω κρατήσεως.

Ὁ συντελεστὴς τῶν κρατήσεων διὰ τὸ τρέχον λογιστικὸν ἔτος ὁρίζεται εἰς 10 χαρτίνας δραχμάς.

γ') Δωρεαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν ἔσοδον προερχόμενον ἐκ τῆς Διαχειρίσεως.

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου κράτησις ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1926.

Καθορισμὸς βοηθήματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμενον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα εἰς τοὺς δικαιουμένους τοιούτου ὁρίζεται τὸ εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα βοηθημάτων καὶ ἔναντι ἑκάστου βαθμοῦ ἀναγραφόμενον ποσόν, πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ συντελεστὴν ὁριζόμενον ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Δ. Σ. Ὁ συντελεστὴς οὗτος δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ συντελεστοῦ τῶν κρατήσεων τοῦ ἔτους.

Τὸ εἰς ἕκαστον κατὰ τὸν πίνακα ἀντιστοιχοῦν βοήθημα παρέχεται μετὰ συμπλήρωσιν ἑνὸς ἔτους ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἄλλως παρέχεται τὸ βοήθημα τοῦ ἀμέσως κατωτέρω βαθμοῦ.

Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ βοηθήματος ὡς συντελεστὴς λαμβάνεται ὁ ἰσχύων τοιοῦτος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλου ἢ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τὰ βοηθήματα καταβάλλονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Οἱ πίνακες τῶν βοηθημάτων καὶ κρατήσεων δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Δικαίωμα εἰς λῆψιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἔχουσιν:

α') Πάντες οἱ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπερχόμενοι τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας ἔμμισθοι τακτικοὶ πολιτικοὶ Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποκείμενοι εἰς κράτησιν δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ δικαιούμενοι συντάξεως παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους «περὶ συντάξεων Πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ἐξαιρουμένων τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ. καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

β') Τὰ δικαιούμενα συντάξεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους πρόσωπα τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου. Ἡ καταγομὴ τοῦ βοηθήματος μεταξὺ τῶν δικαιουμένων προσώπων γίνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἑκάστου τούτων.

Ἄρθρον 6.

Δικαίωμα εἰς λῆψιν τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἔχουσιν:

Οἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου Δημόσιοι ὑπάλληλοι μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐξερχόμενοι τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφόσον ἔχουσι δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυόμενοι, ἢ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἀποχωροῦντες διὰ παραιτήσεως, ἀλλ' ἔχοντες πενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐπιστροφὴ κρατήσεων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν τακτικῶν πολιτικῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνεργηθεῖσαι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου κρατήσεις ἐπιστρέφονται ἀτόκως εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ἐξερχομένους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μετὰ συμπλήρωσιν ὀκταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει ὅμως θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπιστρέφονται αἱ καταθέσεις εἰς τοὺς δικαιουμένους, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ θανόντος.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς τακτικὸς πολιτικὸς Δημόσιος ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς λῆψιν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἢ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ αὐτοῦ ἢ τῶν κρατήσεών του, ἐφόσον δὲν κέκτηται πραγματικὴν Δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὰ 2/3 τῆς ὑπολογιζομένης εἰς αὐτὸν συνταξίμου τοιαύτης, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου, ὁπότε ἀπαιτεῖται ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία τὸ ἥμισυ ταύτης.

Τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω βοηθημάτων ἀσκεῖται μόνον ἅπαξ.

Ἀπώλεια δικαιώματος.

Ἄρθρον 9.

Στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἢ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ αὐτοῦ ἢ τῶν κρατήσεών αὐτοῦ πᾶς τακτικὸς πολιτικὸς Δημόσιος ὑπάλληλος ἀπολυόμενος ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 247,366, 38ε, 371 καὶ τοῦ 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀκατάσχετον βοηθημάτων καὶ ἀτέλεια.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν χορηγουμένων βοηθημάτων, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) τοῦ ποσοῦ.

Η κατάσχεσις δύναται νὰ λάβῃ χώραν συντηρητικῶς μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιούχων τοῦ Ταμείου ἢ τῶν συγγενῶν αὐτῶν πρὸς κτῆσιν ἢ πρὸς λῆψιν τοῦ χορηγηθέντος βοηθήματος, συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἀπαλλασσόμεναι τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ πάσης ἐν γένει φορολογίας.

Παραγραφὴ Δικαιώματος.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα ὀφειλὴ τοῦ Ταμείου πρὸς δικαιούμενον ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἢ ἐπιστροφῆς κρατήσεως παραγράφεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως διετίας ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ἀπαιτητή.

Διάθεσις Κεφαλαίων.

Ἄρθρον 12.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐπενδυόμενα εἰς χρεόγραφα τοῦ Δημοσίου, ἐκδιδόμενα εἰς ταμιευτηριακὰ βιβλιάρια ἢ εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ὁμολογίας τῶν Δανείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Πᾶσα κατάθεσις καὶ ἀνάληψις χρημάτων ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ βοηθήματος, ἐπιστροφῆς κρατήσεων καὶ ἐν γένει ἐκάστη ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Προσωπικόν. Λογιστικὰ βιβλία. Ἔλεγχος.

Ἄρθρον 13.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου συγκροτεῖται ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων προσλαμβανομένων ἐξ ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ ἐπιτυχόντων ἐν διαγωνισμῷ ἢ ἐκ τῶν ἤδη εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν ἀσχολουμένων τοιούτων, οἱ ὁποῖοι τοποθετοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον τοῦ ὃν ἐκέκτηντο ἢ κέκτηνται βαθμὸν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, κατὰ προτίμησιν ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Οἱ οὕτω τοποθετούμενοι ὑπάλληλοι μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐξακολουθοῦν δὲ νὰ διατηροῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, δύνανται δὲ νὰ προάγωνται κατὰ διετίαν καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

Αἱ ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαβαθμίσεως, τῆς προαγωγῆς καὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ, κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ὡσαύτως δι' ὁμοίου Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκδικάσεως τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθημάτων, τῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων, τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ταμείου καὶ ἐν γένει τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Τὸ λογιστικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

Ἐκπροσώπησις Ταμείου

Ἄρθρον 14.

Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις διὰ τοῦ προέδρου καὶ τούτου κωλυομένου ἑνὸς τῶν συμβούλων ὁριζομένου ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 15.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀποχωρήσαντες ὁπωσδήποτε τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ λαβόντες τὸ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἢ τὰς κρατήσεις των δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν ὡς μόνιμοι τοιοῦτοι ἂν δὲν ἐπιστρέψωσι τὸ καταβληθὲν αὐτοῖς βοήθημα ἢ τὰς κρατήσεις ἐντόκως πρὸς 3 ο)ο ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ ἀναδιορισμοῦ των.

Ὑπολογισμὸς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 16.

Οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διορισθησόμενοι τακτικοὶ πολιτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἔχοντες προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται εἰς τὸν συνυπολογισμὸν αὐτῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἢ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ αὐτοῦ ἢ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν κρατήσεων κατὰ τὴν ἔξοδον των ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἀναδιορισμοῦ των.

Ἄρθρον 17.

Τακτικοὶ ὑπάλληλοι ὑποκείμενοι εἰς κράτησιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου καὶ μὴ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὸν κάτωθι πίνακα τῶν κρατήσεων κατατάσσονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Δύνανται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ὅσοι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς διατάξεις τούτων, ὡσαύτως δὲ καὶ νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 18.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη πρὸς σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου κρατοῦνται 20 ο)ο κατ' ἔτος ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἑκάστοτε βοηθημάτων καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων χαρτίνων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τὸ 1)20 ἀποδίδεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους εἰς τὰς ὑπαλληλικὰς ὀργανώσεις.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑπταετίαν χορηγηθησόμενα βοηθήματα μειοῦνται ἀναλόγως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐτῶν εἶνε ἀνώτερον τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τριμηνίαν ἐσόδων τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Κατὰ τὸ πρῶτον ὅμως ἔτος ταῦτα μειοῦνται ἀναλόγως τῶν ἐσόδων τῆς προηγουμένης τριμηνίας.

Ἡ διάταξις αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐφ' ἅπαξ μέχρι 5 ἐτῶν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ν

Ἄρθρον 20.

Τὸ εἰς τοὺς μετὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξερχομένους συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὑπαλλήλους παρεχόμενον βοήθημα ὁλόκληρον ἢ ἥμισυ, κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος, μειοῦται ὡς ἑξῆς:

1) Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος 50 ο)ο
2) Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος 40 ο)ο
3) Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος 30 ο)ο
4) Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος 20 ο)ο
5) Κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος 10 ο)ο
6) Κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος 5 ο)ο.

Ἄρθρον 21.

Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 ὑπάλληλοι ἐξερχόμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας θὰ δικαιοῦνται ὁλοκλήρου ἢ τοῦ ἡμίσεος βοηθήματος ἐφ' ὅσον ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπολύσεως, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων των, ἢ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας.

Τὸ εἰς τούτους παρεχόμενον ὁλόκληρον ἢ ἥμισυ βοήθημα μειοῦται ὡς ἑξῆς:

α΄) Εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους κατὰ 65 ο/ο.

β΄) Εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐντὸς τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους κατὰ 60 ο/ο.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βοηθήματος ἡ ἐπιστροφῆς τῶν κρατήσεων λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἡμέρα τῆς ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους θεωρουμένη τοιαύτη.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου ψευδὴς δήλωσις ἐπὶ παντὸς παρ' αὐτοῦ αἰτουμένου στοιχείου ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπειῶν ἐπιφέρει τὴν στέρησιν παντὸς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκδίδοντας ψευδεῖς πιστοποιήσεις δημοσίους ὑπαλλήλους.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ.

ΠΙΝΑΞ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΣ

Βαθμοὶ	Μισθὸς μηνιαῖος εἰς μεταλ. δραχ.	Ποσοστὸν κρατήσεως	Ποσὸν κρατήσεως εἰς Μ. Δ.
Πληρεξ. Ὑπουργὸς α΄ τάξ.	800	4	32.—
» »	675	»	27.—
Πρόεδρος Ὑπουργὸς	625	»	25.—
Γ. Γραμματ. ἢ Γ. Δ)τὴς	525	»	21.—
Διευθυντὴς α΄ τάξεως	500	»	20.—
» β΄ »	450	»	18.—
Τμηματάρχης α΄ τάξεως	400	»	16.—
» β΄ »	320	»	12.80
Εἰσηγητὴς	280	3	8.40
Γραμματεὺς α΄ τάξεως	240	»	7.20
» β΄ »	190	»	5.70
Ἀκόλουθος	140	»	4.20
Γραφεὺς α΄ τάξεως	120	»	3.60
» β΄ »	90	»	2.70
Μαθητευόμενος	70	»	2.10
Δικαστικοί:			
Πρόεδρος, Εἰσαγ. Ἀρ. Πάγου	900	4	36.—
Ἀντιπρόεδρος Ἀρεοπαγῖται, Ἀντεισαγγελ.,	800	»	32.—
Πρόεδρος καὶ Εἰσαγ. Ἐφετ.	780	»	30.—
Ἀντιπρόεδρος Ἐφετῶν	700	»	28.—
Ἐφέται καὶ Ἀντεισαγγελεῖς	650	»	26.—
Πρόεδρος καὶ Εἰσαγ. Πρωτ.	600	»	24.—
Ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν	520	»	20.80
Πρωτοδ. καὶ Ἀντεισ. Πρωτ.	475	»	19.—
Ἐμμισθος Πάρεδρος	375	»	15.—
Γραμ. Ἀρ. Πάγου καὶ Εἰσαγ.	400	»	16.—
Εἰρηνοδ. α΄ τάξ., Πταισματ.	350	»	14.—
Γραμμ. Ἐφετ. καὶ Εἰσαγγ.	270	3	8.10
Εἰρηνοδ. β΄ τάξεως	270	»	6.10
Γραμμ. Πρωτ. καὶ Εἰσαγ.	250	»	7.50
Γραμμ. καὶ ἀρχειοφύλαξ Εἰρην. α΄ τάξ. καὶ Πταισματ.	200	»	6.—
Γραμμ. Εἰρ. β΄ τάξεως	180	»	5.40
Ὑπ)τεὺς Α. Πάγ. καὶ Εἰσαγ.	200	»	6.—
Ὑπ)τεὺς Ἐφετ. καὶ Εἰσαγ.	180	»	5.40
» Πρωτοδικ., Εἰσαγ.	175	»	5.25
» Εἰρην. καὶ Πταισμ.	180	»	5.40
Γραφ. πολυμ. Δικαστηρ.	125	»	3.75
» Εἰρην. καὶ Πταισμ.	100	»	3.00
Ἐλεγκτικῶν Συνέδριον:			
Πρόεδρος	800	4	32.—
Ἀντιπρ. καὶ Γεν. Ἐπίτροπος	750	»	30.—
Σύμβουλος	650	4	26.—
Πάρεδρος	500	»	20.—

Βαθμοὶ	Μισθὸς μηνιαῖος εἰς μεταλ. δραχ.	Ποσοστὸν κρατήσεως	Ποσὸν κρατήσεως εἰς Μ. Δ.
Νομικῶν Συμβούλιον:			
Δικαστικὸς Σύμβουλος	700	4	28.—
Νομικὸς Σύμβουλος	550	»	22.—
Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις			
Τακτικοὶ καθηγ. Πανεπιστ.	500	4	20.—
Πολυτεχν., Ἐκπαιδ. Σύμβουλ. καὶ Ἀν. Ἐπόπτ. Ἐκπαιδεύσ., Ἔκτακτοι καθηγ. Πανεπιστ. καὶ Πολυτεχνείου	400	»	16.—
Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις:			
Οἱ πρὸ τῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2858 πρωτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι, ὡς καὶ οἱ α΄ καὶ β΄ τάξεως συμπληρώσαντες 15ετῆ ὑπηρεσίαν	180	3	5.40
Οἱ α΄ καὶ β΄ τάξ. ἔχοντες ὑπηρεσίαν τριῶν ἕως 15 ἐτῶν	140	»	4.20
Οἱ α΄ καὶ β΄ τάξ. μὴ ἔχοντες συμπληρωμένην 3ετῆ ὑπηρεσ.	120	»	3.60
Οἱ γ΄ τάξεως δημοδιδάσκαλοι τοῦ νόμου 2858	100	»	3.—

ΠΙΝΑΞ ΕΦ' ΑΠΑΞ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Βαθμοὶ	Μισθὸς μηνιαῖος εἰς μεταλλ. δραχμὰς	Ποσὸν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς μεταλλ. δραχ.
Πληρεξ. Ὑπουργὸς α΄ τάξ.	800	14.300
Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς	675	12.150
Πρόεδρος Ὑπουργὸς	625	11.120
Γεν. Γραμμ. ἢ Γεν. Δ)τὴς	525	9.450
Διευθυντὴς α΄ τάξεως	500	8.750
» β΄ »	450	8.100
Τμηματάρχης α΄ τάξ.	400	8.080
» β΄ »	320	8.000
Εἰσηγητὴς	280	6.720
Γραμματεὺς α΄ τάξ.	240	5.760
» β΄ »	190	4.560
Ἀκόλουθος	140	3.360
Γραφεὺς α΄ τάξεως	120	2.880
» β΄ »	90	2.160
Μαθητευόμενος	70	1.680
Δικαστικοί:		
Πρόεδρ. καὶ Εἰσαγ. Ἀρ. Πάγ.	900	16.200
Ἀντιπρόεδρος Ἀρ. Πάγου	800	14.400
Ἀρεοπ. Ἀντεισ. Ἀρ. Πάγου	750	13.500
Ἀντιπρόεδρος Ἐφετῶν	700	12.000
Ἐφέτ. καὶ Ἀντεισαγ. Ἐφετ.	650	11.700
Πρόεδ. Εἰσαγγελίας Πρωτοδ.	600	10.200
Ἀντιπρόεδρος Πρωτοδικῶν	520	9.360
Πρωτοδ. καὶ Ἀντεισ. Πρωτ.	475	8.550
Ἐμμισθος Πάρεδρος	375	7.780
Γραμ. Ἀρ. Πάγου καὶ Εἰσαγ.	400	8.050
Εἰρην. α΄ τάξ. καὶ Πταισματ.	350	7.440
Γραμ. Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγ.	270	6.480
Εἰρηνοδίκης β΄ τάξε.	270	6.480
Γραμ. Πρωτοδ. καὶ Εἰσαγγ.	250	6.000
Γραμ. καὶ Ἀρχειοφ. Εἰρηνοδ. α΄ τάξ. καὶ Πταισματοδ.	200	4.800
Γραμμ. Εἰρην. β΄ τάξεως	180	4.320
Ὑπ)τεὺς Α. Πάγ. καὶ Εἰσαγ.	200	4.800
Ὑπ)τεὺς Ἐφετῶν	180	4.320
» Πρωτοδικείου	175	4.200
» Εἰρην. καὶ Πταισμ.	180	4.320
Γραφεὺς πολυμελῶν δικαστ.	125	3.000

Βαθμός	Μισθὸς μηνιαῖος εἰς μεταλλ. δραχμὰς	Ποσὸν ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς μεταλλ. δραχ.
Γραφεῖς Εἰρην. καὶ Πταισμ.	100	2.400
Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον		
Πρόεδρος	800	14.400
Ἀντιπρ. καὶ Γεν. Ἐπίτροπος	750	13.500
Σύμβουλος	650	11.700
Πάρεδρος	500	8.750
Νομικὸν Συμβούλιον		
Δικαστικὸς Σύμβουλος	700	12.600
Νομικὸς Σύμβουλος	550	9.900
Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις:		
Τακτικοὶ καθηγ. Πανεπιστημ. καὶ Πολυτεχν., Ἐκπαιδ. Σύμβ. καὶ Ἀνώτ. Ἐπόπτ. Ἐκπαιδ.	500	8.750
Ἔκτακτ. καθηγ. Πανεπιστημ. καὶ Πολυτεχνείου	400	8.050
Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις:		
Οἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2858 πρωτοβάθ. διδάσκαλοι, ὡς καὶ οἱ α' καὶ β' τάξ. συμπλην. 15ετῆ ὑπηρσίαν	180	4.320
Οἱ α' καὶ β' τάξ. ἔχοντες ὑπηρεσίαν 3 ἕως 15 ἐτῶν	140	3.860
Οἱ α' καὶ β' τάξ. μὴ ἔχοντες συμπληρωμένην 3ετῆ ὑπηρεσίαν	120	2.880
Οἱ γ' τάξ. δημοδιδάσκαλοι τοῦ νόμου 2858	100	2.400

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Β. Μάλλιος.

(2)

Περὶ προμηθείας αὐτοκινήτου καινουργοῦς ἐπ' ἀνταλλαγῇ μεταχειρισμένου τοιούτου ὁμοίου τύπου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πρρτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπομεν ἐφ' ἅπαξ τὴν προμήθειαν παρὰ τοῦ Κράτους ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου καινουργοῦς ἐπ' ἀνταλλαγῇ μεταχειρισμένου τοιούτου τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὁμοίου τύπου πρὸς χρῆσιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ αὐξήσεως τιμῆς εἰσιτηρίων τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων Καλαμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου 1389 καὶ τὴν ἀπὸ 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διατυπωθεῖσαν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 405 πρᾶξιν αὐτοῦ, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κανονίζομεν τὴν τιμὴν τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰσιτηρίων τῶν ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων Καλαμῶν τῶν μὲν τιμῆς δραχμῆς εἰς μίαν δραχμὴν καὶ τριάκοντα λεπτὰ (1.30) τῶν δὲ πεντηκονταλέπτων εἰς λεπτὰ ἑβδομήκοντα (0.70).

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Ταβουλάρης

(4)

Περὶ καθηκόντων καὶ ἁρμοδιότητος Ἐπιθεωρητοῦ Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ ἀρχὴν ἀνεξάρτητον, ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγομένην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας εἶναι Συνταγματάρχης τοῦ Μεταγωγικοῦ, ἔχων ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν προσωπικοῦ ποινικὴν καὶ λοιπὴν δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Μεραρχίας.

Εἶναι βοηθὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας:

1) Τηρεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐνήμερον περὶ τῶν ἐν γένει ἀναγκῶν τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας καὶ προτείνει αὐτῷ (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου ὅπερ θεωρεῖ συντελεστικὸν διὰ τὸν ὅσον οἷόν τε καλλίτερον καταρτισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

2) Κατευθύνει τὴν Στρατιωτικὴν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Μονάδων τοῦ Μεταγωγικοῦ, ἐκδίδων τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κανονισμῶν ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν καλὴν ἐν γένει χρησιμοποίησιν καὶ συντήρησιν τοῦ ὑλικοῦ αὐτοκινήτων ἢ ἁμαξῶν. Κοινοποιεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γενικὰ προγράμματα ἐκπαιδεύσεως.

3) Ἐκτελεῖ περιοδικῶς ἐπιθεωρήσεις τῶν Μονάδων ἐν γένει Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Ὀρχων Αὐτοκινήτων καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν (καθ' ἁρμοδιότητα Διευθύνσεων) προτάσεις διὰ πᾶν μέτρον τοῦ ὁποίου τὴν λῆψιν ἤθελε κρίνει συντελεστικὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰς συμπληρώσεις τῶν προπαρασκευῶν τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὸν πόλεμον.

4) Ἔχει τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν Σχολῶν καὶ κέντρων ἐκπαιδεύσεως τοῦ Μεταγωγικοῦ καὶ δύναται νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις ἀφορώσας εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτῶν, τὸν χρόνον διαρκείας τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν διδακτέαν ὕλην, τὸν τρόπον ἀποσπάσεως τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν, ὡς καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

5) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν κεκανονισμένων προτάσεων πρὸς προαγωγὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματός του.

6) Προτείνει τὴν εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοποθέτησιν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματός του ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως τῆς κανονικωτέρας λειτουργίας αὐτῶν.

"Αρθρον 4.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐπιθεωρήσεων αἰτεῖται τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁσάκις πρόκειται νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας του. Ὁσάκις ἐνεργεῖ Ἐπιθεωρήσεις Μονάδων ὑπαγομένων εἰς Σώματα Στρατοῦ ἢ Μεραρχίας ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως δι' ἀναφορᾶς του τὸ οἰκεῖον Σῶμα Στρατοῦ ἢ Μεραρχίαν.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεων δύναται νὰ παρακολουθῆται ὑπὸ ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν βοηθῶν του.

"Αρθρον 5.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ἐπιθεωρεῖ τὴν κατάστασιν τοῦ ὑλικοῦ ἁρμοδιότητος μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τε κοινῆς χρήσεως καὶ τοῦ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰς ἀποθήκας ὑλικοῦ.

Ἰδιαίτατα ἐφιστᾷ τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῆς καλῆς συντηρήσεως τῶν ὑλικῶν ἐπιστρατεύσεως.

"Αρθρον 6.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιθεωρήσεως συντάσσει ἐπὶ τῇ βάσει ὁδηγιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Σώματός του καὶ ὑποβάλλει τούτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον) πρὸς κύρωσιν.

Συντάσσει ὁδηγίας διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν Ἐργοστασίων καὶ Ἀποθηκῶν τῶν "Οργων Αὐτοκινήτων.

Μελετᾷ τὰς ἐν πολέμῳ ἀνάγκας τοῦ Σώματός του, χορηγουμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τῶν ἀναγκαίων στοιχείων.

"Αρθρον 7.

Αἱ Μονάδες καὶ "Οργοι Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ ζητουμένην πληροφορίαν.

"Αρθρον 8.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του βοηθεῖται ὑπὸ ἀξιωματικῶν ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐμφαίνεται εἰς τοὺς πίνακας συνθέσεως τῶν ἐν εἰρήνῃ Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ.

"Αρθρον 9.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας κέκτηται ἰδίαν σφραγῖδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας», ἀλληλογραφεῖ δὲ πρὸς πάσας τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς ὡς Ἀνεξάρτητος Ἀρχή.

"Αρθρον 10.

Τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον προσωρινῶς, ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Στρατιωτικῶν Διευθυντὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας, χωρὶς ὅμως οὗτος νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἐκτελέσεως ἐπιθεωρήσεων, πλὴν ἂν λάβῃ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ συγκεκριμένην περίπτωσιν.

"Αρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν δὲν τοποθετεῖται Ἐπιθεωρητὴς ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Στρατιωτικῶν Διευθυντὴς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐφ' ὅσον ὅμως τυγχάνει κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα νεώτερος Διοικητοῦ τινος Μονάδος ἢ "Οργου Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας, δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν εἰς αὐτήν.

"Αρθρον 12.

Ἐν ἐπιστρατεύσει ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας παρακολουθεῖ τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου ὡς τεχνικὸς τούτου Σύμβουλος καὶ Διευθυντὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, τὴν συνέχειαν δὲ τῆς ἐργασίας ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐξασφαλίζει ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντὴς τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 13.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Χ. Τσερούλης

---

(5)

Περὶ καθηκόντων καὶ ἁρμοδιότητος Ἐπιθεωρητοῦ Ἱππικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Ἱππικοῦ ἀποτελεῖ Ἀρχὴν ἀνεξάρτητον, ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγομένην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

"Αρθρον 2.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἱππικοῦ εἶνε ὑποστράτηγος προερχόμενος ἐκ τοῦ ὅπλου Ἱππικοῦ, ἔχων ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν προσωπικοῦ ποινικὴν καὶ λοιπὴν δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Μεραρχίας. Εἶνε βοηθὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ὅπλου του.

"Αρθρον 3.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἱππικοῦ :

1. Τηρεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐνήμερον περὶ τῶν ἐν γένει ἀναγκῶν τοῦ Ἱππικοῦ καὶ προτείνει αὐτῷ (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) τὴν λῆψιν παντὸς γενικοῦ μέτρου ὅπερ θεωρεῖ συντελεστικὸν διὰ τὸν ὅσον οἷόν τε καλλίτερον τούτου καταρτισμόν.

2. Κατευθύνει τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Μονάδων τοῦ Ἱππικοῦ κοινοποιῶν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κανονισμῶν ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν καλὴν ἐν γένει χρησιμοποίησιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ ὅπλου. Κοινοποιεῖ σχετικῶς γενικὰ προγράμματα ἐκπαιδεύσεως.

3) Ἐκτελεῖ περιοδικῶς ἐπιθεωρήσεις πασῶν τῶν εἰς τὸ ὅπλον του ἀνηκουσῶν μονάδων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (καθ' ἁρμοδιότητα Διευθύνσεων) προτάσεις διὰ πᾶν μέτρον, τοῦ ὁποίου τὴν λῆψιν ἤθελε κρίνει συντελεστικὴν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰς συμπληρώσεις τῶν προπαρασκευῶν τοῦ Ἱππικοῦ διὰ τὸν πόλεμον.

4. Παρακολουθεῖ τὰς ὑπὸ τῶν Μεραρχιῶν Ἱππικοῦ ἐκτελουμένας γενικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐφόσον κρίνει ἀναγκαῖον συντάσσει καὶ ὑποβάλλει ἔκθεσιν τῶν παρατηρήσεών του.

5. Παρακολουθεῖ μέσῳ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ Ἱππικοῦ τῶν ὁμόρων Κρατῶν καὶ τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ξένοις στρατοῖς.

6. Λαμβάνει γνῶσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ συντελουμένης ἐργασίας διὰ τὴν καθ' ὅλου ὀργάνωσιν τοῦ Ἱππικοῦ ἔν τε τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐπιστρατεύσει καὶ προτείνει ἠτιολογημένως εἰς αὐτὸ τὰς κατὰ τὴν γνώμην του ἐπενεκτέας τροποποιήσεις.

7. Ἔχει τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν διαφόρων Σχολῶν καὶ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἱππικοῦ καὶ δύναται νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις ἀφορώσας εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτῶν, τὸν χρόνον διαρκείας τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὴν διδακτέαν ὕλην, τὸν τρόπον εἰσόδου ἢ ἀποσπάσεως τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν, ὡς καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ.

8. Μεταβαίνει εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ἢ τὰ πεδία ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἱππικοῦ, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἵνα ὁ ἴδιος ἀντιλαμβάνηται ἂν ἡ ἐν γένει ἐκπαίδευσις τῶν Συνταγμάτων καὶ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως γίνεται ὁμοιομόρφως καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς καὶ τὰς πρὸς ἐπεξήγησιν τούτων ἐκδοθείσας ὁδηγίας καὶ ἂν τὰ ἀνώτερα ἰδίᾳ στελέχη καὶ τὰ κατώτερα τοιαῦτα κέκτηνται τὰς εἰς τὸν βαθμὸν των ἀντιστοιχούσας γνώσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίαν.

9) Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν κεκανονισμένων προτάσεων πρὸς προαγωγὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων τοποθετήσεως τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἱππικοῦ Υ. Σ.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἱππικοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιθεωρήσεων αἰτεῖται τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁσάκις πρόκειται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς ἕδρας του.

Ὁσάκις ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσεις Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν ὑπαγομένων εἰς Σώματα Στρατοῦ ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως δι' ἀναφορᾶς του τὸ οἰκεῖον Σῶμα Στρατοῦ.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεων δύναται νὰ παρακολουθῆται ὑπὸ ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου του ἢ ἂν εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ὑπὸ περισσοτέρων.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἱππικοῦ διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιθεωρήσεως συντάσσει κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ Κανονισμὸν τοῦ Ὅπλου του καὶ ὑποβάλλει τούτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) πρὸς κύρωσιν.

Προετοιμάζει θέματα καὶ διδασκαλίας διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἱππικοῦ πρὸς μόρφωσιν ἢ ἔλεγχον τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἱκανότητος.

Παρακολουθεῖ τὰ ξένα συγγράμματα καὶ περιοδικὰ τὰ πραγματευόμενα ζητήματα ἀφορῶντα τὸ Ἱππικόν, παρεχομένης αὐτῷ ἀναγκαίας πιστώσεως διὰ τὴν ἀγοράν των.

Μελετᾷ τὰς ἐν πολέμῳ ἀνάγκας τοῦ ὅπλου του, χορηγουμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τῶν ἀναγκαίων στοιχείων.

Τηρεῖται ἐνήμερος τῶν ἀφορώντων ἐν γένει τὸ Ἱππικὸν γενικῶν ζητημάτων τῆς ὑπηρεσίας Ἱππωνιῶν, τῶν σχετικῶν στοιχείων παρεχομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν Διευθυντοῦ τῶν Ἱππωνιῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἅπασαι αἱ Μονάδες καὶ Ὑπηρεσίαι τοῦ Ἱππικοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ ζητηθησομένην πληροφορίαν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων του βοηθεῖται ὑπὸ ἀξιωματικῶν ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐμφαίνεται εἰς τοὺς πίνακας συνθέσεως τῶν ἐν Εἰρήνῃ Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Ἱππικοῦ κέκτηται ἰδίαν σφραγῖδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιθεώρησις Ἱππικοῦ», ἀλληλογραφεῖ δὲ πρὸς πάσας τὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς ὡς ἀνεξάρτητος Ἀρχή.

Ἄρθρον 9.

Τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἅπαντα ἢ κωλυόμενον προσωρινῶς ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν Διευθυντὴς Ἱππικοῦ, χωρὶς ὅμως οὗτος νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἐκτελέσεως ἐπιθεωρήσεων, πλὴν ἂν λάβῃ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ συγκεκριμένην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 10.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν δὲν τοποθετεῖται Ἐπιθεωρητὴς ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντὴς Ἱππικοῦ συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐφ' ὅσον ὅμως τυγχάνει νεώτερος τῶν Μεραρχῶν τοῦ Ἱππικοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰς ὑπ' αὐτοὺς μονάδας καὶ ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐπιθεωρήσεις οὔτε καὶ εἰς μονάδας ἢ ὑπηρεσίας Ἱππικοῦ μὴ ὑπαγομένας εἰς Μεραρχίας Ἱππικοῦ, ἐφ' ὅσον προΐστανται αὐτῶν ἀρχαιότεροί του.

Ἄρθρον 11.

Ἐν ἐπιστρατεύσει ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἱππικοῦ παρακολουθεῖ τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου ὡς τεχνικὸς τούτου σύμβουλος διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Ἱππικοῦ τῆς Στρατιᾶς καὶ ὡς Ἐπιθεωρητὴς τῶν μονάδων Ἱππικοῦ δυνάμενος ν' ἀναλάβῃ καὶ διοίκησιν μονάδος τινὸς Ἱππικοῦ κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας, τὴν συνέχειαν δὲ τῆς ἐργασίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐξασφαλίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱππικοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Χ. Τσερούλης

---

(6)

Περὶ ἀκυρώσεως Διατάγματος Πολεμικοῦ Σταυροῦ α' τάξ. διὰ Ταξιάρχου Ἀριστείου Ἀνδρείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀκυροῦμεν τὸ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1921 Διάταγμα «περὶ ἀπονομῆς Ταξιάρχου Ἀριστείου Ἀνδρείας εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ δι' οὗ εἶχον τιμηθῇ Πολεμικοῦ Σταυροῦ Α' τάξεως αἱ Σημαῖαι τῶν κάτωθι Συνταγμάτων Πεζικοῦ»:

1) 19ου Συντάγματος (τέως 1ου Συν/τος Σερρῶν)
2) 20οῦ » (» 2ου » »)
3) 21ου » (» 3ου » »)
4) 9ου » (IV Μεραρχίας), παραμενούσης ἐν ἰσχύϊ τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1920 ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, δι' ἧς αὗται ἐτιμήθησαν διὰ Πολεμικοῦ Σταυροῦ Α' τάξεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Χ. Τσερούλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.